

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑๘/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๐๘/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๐/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๕/๒๕๖๘

วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี ผู้ร้อง
ประธานศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑
คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ที่ ๒
ตุลาการศาลปกครอง ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๘/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องสรุปได้ว่า พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๘/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๕/๒๕๖๘) ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนื่องคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๑/๒๕๖๘) ที่ส่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น คดีนี้ผู้ร้องเห็นว่า แม้ไม่มีบทบัญญัติใดที่ให้สิทธิ

- ๒ -

ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งได้ แต่ก็ไม่มีบทบัญญัติใดที่ห้ามมิให้ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่ง และไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นอกจากนี้ การกระทำของประธานศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๑) คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) และตุลาการศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๓) เรื่องกระบวนการสอบคัดเลือกตุลาการศาลปกครองไม่เป็นธรรม ไม่เป็นกลาง เพื่อความยุติธรรม ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการสอบคัดเลือกเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ศาลรัฐธรรมนูญอาจใช้ดุลพินิจเพื่อรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนือง ผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๐๘/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๕/๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนือง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๑/๒๕๖๘ (คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๐๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย) เนื่องจากมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ ผู้ร้องเห็นว่า แม้ไม่มีบทบัญญัติใดที่ให้สิทธิผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งได้ แต่ไม่มีบทบัญญัติใดที่ห้ามมิให้ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่ง และไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้พิจารณาและวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนือง เป็นกรณีเดียวกับที่ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ มาแล้วหลายคำสั่ง จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๑๘/๒๕๖๘)

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๐๘/๒๕๖๘

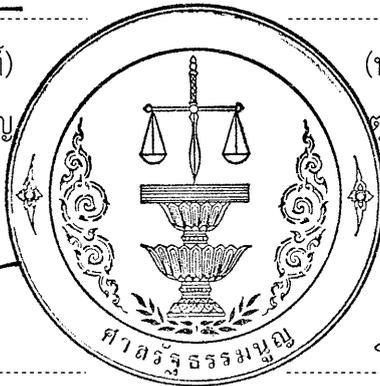
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสราวุธ ทรงศิริไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ